

CÀRREGUES DE DOL

Ramon Gené Capdevila

El proper 19 d'agost, com cada any, serà de nou Sant Magí. Quan escrivim aquest article, sembla que podrem celebrar-lo de nou, bo i mantenint però importants restriccions, segurament no podran encara participar els ruquets, tot i que de tant portar mascareta, totes les nostres orelles s'assemblaran una mica més a les d'aquests simpàtics animals, tan característics de la nostra festa...

L'aigua es podrà repartir, amb ampolletes tancades, no podrem pas encara, i sembla que això tardarà força, beure a galet, del mateix càntir...

El que sí que compartirem és la joia per una nova edició de la festa, i també el dolor, el sentiment de pèrdua, per aquells que ens han deixat durant l'últim any i que abans havien participat, molt o poc, de la nostra festa -tot Cervera de fet, d'una o altra manera i participa-

Si no hi ha ruquets sembla que no hi podrà haver tampoc les tradicionals càrregues amb boix, i per tant, tampoc no hi haurà, com hauria estat habitual, la càrrega de dol per aquestes persones estimades. Aquests Quaderns però, com

ens recorda cada any el Josep Mas a la reunió de Junta, resten oberts per a que puguem fer-ne menció.

Em permeto doncs, molt sintèticament, recordar dues persones de caire ben diferent, potser no al dia a dia del barri i de la festa, però sí molt conegudes i apreciades a tot Cervera, certament implicades en qualsevulla de les iniciatives culturals i religioses de la nostra ciutat, el Sr. Antoni Xuclà i, d'una altra manera, Mn. Ignasi Montraveta.

A Mn. Ignasi el vaig conèixer poc. Va néixer el 18 de març de 1938 a Sant Climent de Pinell del Solsonès, va entrar al Seminari de Solsona el 1949 i va ser ordenat prevere a Lourdes de la Nou el 23 de juliol de 1961. Possiblement Cervera fou el seu primer destí, i va venir a viure-hi amb tota la seva família. Després van venir molts altres serveis, càrrecs i dedicacions,¹ però és sabut que tenia

¹Segons la nota oficial del Bisbat de Solsona, va servir pastoralment les parròquies de Cervera, la Curullada, Granyanella, Fonolleres, Tordera, la Llena, Timoneda, Mollerussa, Vila-sana, Solsona,

Mossèn Ignasi a la processó de Corpus.

L'Antonio Xuclà, explicant els tocs de les campanes.

gran estima a Cervera i els cerverins li tenien també a ell.

Caldria destacar-ne el seu tracte proper i bon caràcter, tant amb els joves com amb els grans, i que s'integra molt bé en tots els àmbits cerverins, entre ells l'Aspirantat d'Acció Catòlica, precursor

Sant Guim de la Plana, les Oluges, Ogers, la Pampa, la Salsa, Altès (*Bisbat de la Seu*), Odèn, Castellar de la Ribera, Ceuró i Montpol.

Fou Arxipreste de Cervera, Professor de religió a l'Institut Antoni Torroja de Cervera, delegat diocesà de religioses, administrador de l'Hospital de Solsona, membre de l'equip de pastoral de la catedral, administrador del Seminari, rector i director espiritual del Seminari, vicari episcopal de la zona Urgell-Segarra, membre del Col·legi de Consultors, membre de la comissió gestora del Seminari diocesà, membre del Consell Presbiteral, secretari particular del bisbe Deig, delegat de Vida consagrada, canonge del Capítol catedral, director de la residència del Seminari i, des dels últims 15 anys, capellà de l'Hospital Pere Màrtir Colomés.

de l'escultisme a la nostra ciutat, i a l'Arxiu Històric de Cervera, del qual parlarem un altre dia. Sembla que l'última vegada que va venir a Cervera fou pel Santíssim Misteri del 2020.

Amb l'Antoni ens coneixíem molt més, compartíem la professió de l'Advocacia -li havia expressat preocupacions, m'havia donat consells, havíem intercanviat opinions i no mentiria si dic que el considero un mentor- així com moltes aficions. Teníem, en fi, una bona amistat.²

² La premsa s'ha fet ressò de l'àmplia activitat professional, política i cultural local que dugué a terme. Advocat, edil de la Paeria entre 1991 i 1995, president del Centre Municipal de Cultura de 1999 al 2005. Impulsor de la Història Gràfica de la Segarra, campaner des dels anys 70 del segle passat, etc.

Crec recordar que els primers llocs on ens vam trobar fou a la parròquia i al campanar, devot com era i enamorat com estava de les nostres campanes i els nostres tocs. Aviat vam poder treballar plegats a la Junta del Santíssim Misteri, i de fet, fou ell l'encarregat de comunicar-me que havia estat escollit per unanimitat per incorporar-me a la mateixa en substitució del difunt Magí. Ha estat un honor portar la bandera del Santíssim Misteri durant diversos anys, amb ell i el

meu germà com a cordonistes.

Cal destacar-ne la seva bonhomia, mai li vaig veure perdre els papers. En moltes reunions en què vam coincidir no parlava pas massa, ni era dels primers a fer-ho, però quan ell, havent-se format una opinió escoltant a tothom, l'expressava, tots l'escoltàvem amb atenció.

Al Cel ens puguem retrobar.
